

cava i tant va el canti a la font que ve es trenca, estém resolta a dir tot el que calgui i no callar mes, sempre però dins la máxima discreció i seny, sens baixar al terreny de l'agresió personal ni al nivell d'un safareix.

▲ No sé quin mal aire va passar el diumege dia 12 que produí en diferents perssones forts atacs de bilis. Ens en lamentan bo i recomanatlos dos pastilles de fama mundial «Notem-boliquis» Que son d'un éxit segur com a remei preventiu.

▲ ¿Amb quin dret un membre de la familia del nostre Conserge, i en nostre propi local, desafia a un soci? El dret a la critica es mes noble i lleal. Els homes són homes per la raó, no per la forsa bruta. Avui això, mes tard pot ésser el que ni nosaltres ni vosaltres voldriem.

▲ ...Farem sortir un diari... Farem unes fulles... Farem tancarlis el local... Farem . . . Farém... (Mal de cap si no calleu). Escriurém al Bisbe i fins si convé al Sant Pare etc. etc. Conversa presa ocularment el dia 12 al vespre en una reunió d'esperits forts, que es vegé sorpresa per una veu com vinguda del cel, quels digué aquell refrà català tant conegut i que no vull transcriurer pel respecta que em mereixen els aludits de la reunió esmentada.

▲ Una elecció modèlica de President d'una entitat: Fou el dia de Snt. Antoni, patró de les pobres bestioletes: Els reunits, en número de sis, constitueixen la directiva de l'entitat, i cal elegir el President. Es reparteixen les paperetes, es fa l'escrutini i resulta elegit i proclamat President per dos vots, un dels sis. ¿I la llei de les majories que no hi regna en la vostra entitat? Males llengües [diuen encar que les dues paperetes una era del propi interessat.

▲ Fent justícia podem dir que la màxima serietat regna en els assaigs de Madame. Ens alegrem que els nostres [precis sien atesos i que perdurin fins a la fi, que aixis ens estalviarem de fer comentaris de cap mena. Encar que algun interprete del que varem dir, ple de